

tænker paa det øieblikkelige Indtryk, saa ligger der jo ikke stor Magt paa, om det ene Ord foretrækkes eller det andet. Er man derimod mere varsom med Ordene, og vil man bruge forsigtige Ord, for ikke at sige for meget, saa maatte Svaret jo blive noget bestemtere. Jeg troer nu imidlertid, at i det nærværende Tilfælde maa jeg helst oversætte dette Spørgsmaal i en noget anden Form; jeg troer, at jeg ved denne Oversættelse, om jeg saa maa sige, egentlig kommer Sandheden nærmere. Stedet for altsaa at svare paa det Spørgsmaal: „Erkjender den høitærede Minister en Reform af vor Fallitlovgivning for at være paa=trængende nødvendig?“ vil jeg hellere opfatte dette Spørgsmaal som et Spørgsmaal om, hvorvidt jeg troer, at det er rigtigt, at denne Reform af Fallitlovgivningen tages forlods ud som Noget, der behandles særligt for den almindelige Procesreform. Jeg antager, at derved oversætter jeg virkelig Spørgsmaalet, saa det faaer en bestemt praktisk Eftikelse. Uden nu at binde mig ved en bestemt Erklæring vil jeg paa det saaledes stillede Spørgsmaal svare dette: Jeg kan forsaavidt gjerne til en vis Grad sympathisere noget med de Betragtninger, som den ærede Forespørgger gjorde gjældende, og hvorpaa han støttede det Duffe, at denne Sag maatte ud=tages til foreløbig affondret Behandling. Jeg paaaffønner imidlertid, at han netop med Hensyn til det Spørgsmaal udtalte sig noget varfont, noget forsigtigt og ikke med nogen afgjørende Skarphed. Jeg paaaffønner dette, thi forsaavidt jeg nemlig i den korte Tid, jeg har havt, inden jeg idag skulde besvare dette Spørgsmaal, har kunnet overveie det, da er jeg, idetmindste for Tiden, tilbøielig til at ansee det for rigtigt, ikke at gjøre denne Fallitlovgivnings Sag til Gjenstand for en særskilt legislativ Behandling, foregribende den almindelige Procesreform. Jeg beder udtryffeligt og gjentagende fremhævet, at jeg ikke vil afgive nogen bestemt, bindende Erklæring, men jeg siger, at jeg er tilbøielig til at opfatte Forholdet saaledes; jeg er tilbøielig til at troe, at det Rette vil være, at dette Forhold ikke gjøres til Gjenstand for en saadan foreløbig Behandling, men samles med

den almindelige Civilprocesreform. Jeg veed, at Flere, som interessere sig for disse Spørgsmaal, netop have Betænkelighed ved en saadan Adskillelse; jeg veed, at der er Flere blandt dem, der interessere sig for Civilprocesreformen i det Hele, som ere tilbøielige til at antage det samme Resultat, hvortil jeg foreløbig er kommen, nemlig, at det ikke vilde være rigtigt saaledes at udsondre Fallitlovgivningen til særlig Behandling. Det vil naturligviis i saa Henseende meget komme an paa, hvor hurtigt det vil være muligt at fremme det større Procesarbejde, i Forbindelse med hvilket det ganske vist ogsaa vil være nødvendigt samtidig at tage forffjellige Grene af den almindelige borgerlige Lovgivning, navnlig saadanne, som vedrøre Creditforholdene, under Betragtning og Behandling. Dersom man seer paa Sagen med Ungsteligbed, dersom man frygter for, at det hele Arbejdes Forberedelse vil tage for lang Tid, dersom man frygter for, at selv naar Sagen modnes til Behandling i Rigsdagen, Sagens Gjennemførelse da vil medtage for lang Tid, maaftæe ikke vil lykkes, ja saa kan man mene, at det vil være nødvendigt at tage enkelte Spørgsmaal op og behandle dem særskilt; men jeg mener, at man skal ikke gaae til et saa stort Arbejde med Mismod, men hellere med Haab og Lyst, med den Beslutning svarere at stille Maalet for høit end for lavt. Det er fra det Standpunkt, at jeg foreløbig anseer det for rigtigt ikke at være betænk paa en særskilt foregribende Behandling af Fallitlovgivningen.

J. M. Mork: Det Spørgsmaal, som her er bragt frem, har i Løbet af de sidste Aar været Gjenstand for nogen Overveieelse og Discussion paa forffjellige Steder i Landet, foranlediget ved den Forespørgsel, som fra Justitsministeriet blev rettet til forffjellige Autoriteter om Hensigtsmæssigheden af at opheve Gjældsængelsinstitutionen; de Forhandlinger, som i den Anledning have fundet Sted, have paa de fleste Steder ført til den Erkjendelse, at det turde være misligt overfor den almindelige Credit at foretage et saadant enkelt Skridt, netop fordi vor Fallitlovgivning saa stærkt antoges at trænge til en Reform.